

ת"פ 49451/10 - מדינת ישראל נגד כמראן מלכאן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 49451-10-19 מדינת ישראל נ' מלכאן ואח'
לפני כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא

בעניין: מדינת ישראל
ע"י עו"ד מאיר לוברבאום - תביעות י-ם
המאשימה
נגד
כםראן מלכאן
ע"י ב"כ עו"ד טל פרוי
הנאשם

הכרעת דין

(1) הנאשם הועמד לדין עם אחיו (הנאשם 2 בכתב האישום המקורי - להלן: "האח") בביצוע תקיפה TOUR גריםת חבלה ממשית על-ידי שניים או יותר, עבירה לפי סעיף 382(א) בחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: "חוק העונשין").

(2) לאחר תחילת שמייעת העדויות, הודיעה המאשימה בפתח הדיון מיום 25.4.2022 כי היא חזרה בה - בהסכמה - מהאישום נגד האח, זאת לפי הוראת סעיף 94(ב) בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "חוק סדר הדין הפלילי"). המשך שמייעת העדויות התקיים אך לנאשם 1 בלבד, והוא הנאשם שנותר בהליך.

(3) כמצאות הוראת סעיף 182 בחוק סדר הדין הפלילי, מודיע בזאת, כי לאחר שבחניתי את הראיות שהוצעו והתרשםתי מהעדויות, וכן לאחר שנטהתי את דעתם לטענות הצדדים, מורה על זיכוי הנאשם מהဟיברה המיוחסת לו, הכל כפי שיפורט להלן.

האישום והתשובה לו

(4) לפי כתב האישום בגרסתו המתוקנת בפעם השלישייה (hogsh b'yon 7.4.2021), בתאריך 4.2.2019 בשעה 12:40 לערך, בchnerot השיכת לנאשם ושותפה ברחוב יפו 51 בירושלים (להלן: "הchnerot"), הגיע האח למקום לאחר ששמע כי מר ארسن סעידוב (להלן: "המתלוון") תקף את הנאשם שהוא אחיו. המתלוון תקף את הנאשם

מספר דקות לפני הגעת האח למקום, באמצעות שרשרת ברזל וגרם לו לנפיחות בראשו. כאשר המתלוון ברוח מהמקום, הנאשם רדף אחריו מחוץ לחנות בעודו מחזיק בכיסא וזרק אותו לעבר המתלוון. כאשר השוטר עրן גורן (להלן: "השוטר גורן") עמד עם המתלוון וערך תחקיר ראשוני על האירוע, תפס האח את המתלוון בידיו, בעוד הנאשם החל חובט במתלוון בראשו באמצעות ידיו. בעקבות זאת, נגרמה למתלוון שריטה אדומה באורר של כ-5 ס"מ בצווארו. במשהיהם המתוארים לעיל, קר לפि כתב האישום, תקפו הנאשם ואחיו את המתלוון בגין לדין ולא הסכמו וגרמו לו לחייבת של ממש.

(5) בדין מיום 7.4.2021 נמסרה תשובה הנאשם ואחיו לאישום נגדם. לפיה, המתלוון אכן תקף את הנאשם בחנות שלו באמצעות שרשרת ברזל. לנאשם נגרמה נפיחות בראשו. הנאשם כופר כי תקף את המתלוון. האח טען כי הגיע לאירוע רק בסופו וכופר בכך כי תקף את המתלוון.

(6) כאמור, לאחר שכבר נשמעה עדות השוטר, הודיעה המאשימה ביום 25.4.2022 כי היא חוזרת בה בהסכמה האח מהאישום נגדו. לצד זאת, לא נتابקש תיקון כתב האישום עקב ההתפתחות האמורה.

ראיות הצדדים ותמצית עדויות עדיהם

(7) מטעם המאשימה העידו השוטר גורן והשוטרים יצחק בן-לולו, שי לוי, אלכס אלקין ויעקב זריהן (להלן: "ההതאה": "השוטר בן-לולו", "השוטר לוי", "השוטר אלקין" ו-"השוטר זריהן"). כמו כן, מטעמה העיד המתלוון. בנוסף, מטעם המאשימה הוגשו 14 מוצגים כאשר העיקריים ביניהם:

תקליטור ובו שלושה סרטונים (מא/3)

תמונה של כסא שרגלו שבורה (מא/5 - מא/14)

תמונה של שריטה בצווארו של המתלוון (מא/6)

תקליטור ובו תמונות ביןין התמונות המוזכרות לעיל וגם תמונות לפגיעה בראשו של הנאשם (מא/7)
הודיעת האח במשטרת, מיום 6.2.2019 בשעה 18:11 (מא/8)

הודיעת הנאשם במשטרת, מיום 4.2.2019 בשעה 16:11 (מא/10)

הודיעתו הראשונה של המתלוון במשטרת, מיום 4.2.2019 בשעה 15:46 (מא/12)

הודיעתו השנייה של המתלוון במשטרת, מיום 4.2.2019 בשעה 19:05 (מא/11)

הודיעתו השלישית של המתלוון במשטרת, מיום 6.2.2019 בשעה 19:25 (מא/13)

(8) מטעם ההגנה העיד הנאשם וכן הוגשו שלושה מוצגים כאשר העיקריים שבהם:

זיכרון דו"ח צפיה של השוטר זריהן מיום 6.2.2019 (נ/2)

מספר תמונות של מצלמות אבטחה סמוך למקום האירוע (נ/3)

(9) עדות השוטר גורן: העד הוא שוטר ביחידת השיטור העירוני. ביום האירוע קיבל דיווח על אירוע ברחוב קינג גורן. הוא ניגש למקום ומצא שם את המתלוון עם אנשים. תחילת החשד היה לאירוע חבלני לפיו חשוד החזיק

סchein, אך לאחר שפגש את המתלוון הוא שלל זאת. עם הגעתו הבין שהוא אירע אלימות מוקדם. המתלוון מסר לו שהוא רוצה לגשת לאופניו החשלמים (להלן: "האופניים") מול חנות הנאשם מאחר ויש בהם כסף וכי הוא חשש כי זה יגנב. המתלוון בליווי העד, יחס עם הנוכחים שהתגוזדו סבבו ובוניהם האח, ניגשו לקרבת החנות. כאשר הגיעו "לקידמת החנות איפה שהוא החנה את האופניים" לפתח יצא הנאשם והחל להפנות אותו באגרופים כאשר האח (הנאשם 2) "敖וח" בו. מה שנקרה זה מחזק והוא מכח". אותה העת, האח לפת את המתלוון מאחור. העד שיהה בלבד, הפריד בין הניצים והזמן תגבורת. לאחר שנרגעו הרוחות הוא בדק מצלמות ועריך תחקור. העד בטוח בזיהוי הנאשם ואחיו שכן הם היו הדומיננטיים באירוע האלימות. הוא אישר כי בעבר התגורר באותו רחוב שבו התגורר הנאשם אך לא הייתה ביניהם כל אינטראקציה.

(10) עדות השוטר לוי: העד הוא שוטר סיור. ביום האירוע קיבל דיווח והגיע לזירה בקטנו לעתגובה שוטר נוסף אשר נכח שם, הוא השוטר גורן. היו שם אנשים. בהתחלה העד כי הפריד "בין שני מעורבים" אך בהמשך עדותו הסביר כי המעורבים היו כבר מורחקים זה מזה והוא שמר כי המצב "ישאר כך". הוא צילם באמצעות מכשיר "הטלטל" שלו את תמונות הכסא השבור (מא/5) והשריטה בצווארו של המתלוון (מא/6). העד לא ראה אירוע אלימות אלא סופר לו מה שארוע.

(11) עדות השוטר בן-לולו: העד הוא חוקר זירה טכנולוגית (ז"ט) שתפקידו בין היתר להוריד קבצי מדיה מצלמות רלבנטיות לחקירה. במקורה לפנינו, העד הוציא את שלושת הסרטונים מצלמות החנות (מא/1 ו- מא/3). כמו כן, ביום 13.4.2021 הוא רשם מזכר (מא/2) זאת בהתייחס לטענות ההגנה, לפיו אין ולא היו מצלמות של העירייה ברחוב יפו 51, וגם אם היו כאלה הרי התיעוד היה נשמר למספר ימים בודדים. לפי העד, מצלמות הרכב אין מצלמות מאחורי התחנה. בבואה לזרה הוא בדק אם יש מצלמות קרובות לרלווניות ולא מצא. הוא בדק סרט של מצלמות תחנת הרכבת הקhiba ולא מצא בה דבר כי התחנה חסמה את הרניה.

(12) עדות השוטר אלקין: העד הוא שוטר חוקר שגבה את הודעת האח במשטרת (מא/8). עדות האח נגבה תחת אזהרה ולפנוי ביצועה צפה העד בסרטונים וגם בדו"חות הפעולה של השוטרים. נכון למועד עדותו, העד אינו זוכר את פרטי האירוע והחקירה.

(13) עדות השוטר זריהן: העד הוא שוטר חוקר במשטרת מזה כחמש שנים. באמצעות העד הוגש מזכיר שענינו "ניסיון איתור מצלמות ועדים נוספים" מיום 30.5.2019 (מא/9) וגם הוא החוקר שגבה את הודעת הנאשם (מא/10). עד באמצעות העד הוגש מזכיר מיום 4.2.2019 שעניינו "התנהגות החשוד (הכוונה למתלוון - ההוספה שלי מ.ח.) בחקירה + הבאת אוכל לחשוד" (נ/1) וגם דוח צפיה מיום 6.2.2019 (נ/2). למייטב זכרונו של העד מטעם החקירה של הנאשם, הוא היה נסער נוכח הסיטואציה שהיא בה. העד שמר על המתלוון בחדרו לאחר סיום חקירותו, סיפק לו מידע ומשתה אך האחרון טען כי מתעללים בו.

(14) עדות המתלוון: בפתח חקירתו הראשית ניתן היה להבין שהוא העמד לדין בגין האירוע ונגזר דיןנו וכבר מתנהל ערעור על עונשו, ولكن הודיע כי לא ידבר על המקירה. בכל אופן, גם לאחר שהובהרה לו זכותו מפני הפללה עצמית, הוא העד כי אינו זוכר את פרטי האירוע שהתרחש בצורה מהירה. נוכח תשוביתו הרזרות ואף

משלא זיהה את חתימתו על הודעתו במשטרה, שלושת הודעתות הוגשו בהסכמה ההגנה. בהמשך, הוא העיד כי אינו זכר שנפגע בראשו מכיסא, אינו זכר את הנאשם, אינו זכר כי תקף את הנאשם באמצעות שרשראת, ובכלל, אינו זכר את האירוע לפרטיו. העד לא שאל כי התנצל בחקירה במשטרה והעד גם כי לא נערך לו עימות עם מי מיתר המעורבים.

(15) עדות הנאשם: לפי עדותו, הוא בעל חנות בגדים ברחוב יפו מז'ה כ-40 שנה. ביום האירוע, עת עמד בפתח החנות בחוץ, הגיע המתלוון ושאל על החנות של אחיו (אח שלישי). המתלוון סיפר כי הפקיד בידו של אותו אח סך 500 ₪ והוא רוצה אותו בחזרה מה הנאשם. האחרון אמר לו כי הם בעלי עסקים פרטיים ומסר לו את מספר הטלפון של החנות. כי אז אמר לו הנאשם "יה דפוק אתה צוחק עלי?" וביקש ממנו בצורה מאימית להיכנס לחנות. הנאשם נכנס והמתלוון נכנס אחריו עם שרשראת. הוא תקף אותו והפיל אותו, ומתו גננה עצמית החזק הניגש כיסא. לאחר מכן המתלוון יצא וה הנאשם ניסה לדודך אחריו עם הכסא אך לא הספיק בשל בעיות הברכיים שלו. הנאשם זרק את הכסא מביל שיפגע במתלוון. לאחר מכן הגיעו כוחות הצלחה. בהמשך, הגיע המתלוון והשוטר אל מול החנות. הנאשם מכחיש בתוקף כי נגע במתלוון וטען כי אין זה הגיוני שיעשה זאת לאחר שהוא (המתלוון) כבר נתפס וגם מול עיני השוטר. אשר לצלמות, העיד הנאשם כי האזרור מרושת מצלמות מתוקפת הפיגועים. ביחס לשוטר גורן, קיימת היכרות כללית בהיותם שכנים בעבר.

תמצית טענות הצדדים בסיקומיהם

(16) המאשימה טוענת כי היא הוכיחה מעלה לכל ספק סביר שה הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו ולכך יש להרשיעו. עדויות עדי המאשימה היו מהימנות. אשר לעדות השוטר גורן, הוא היה שכן של הנאשם. העד הסביר כיצד הבין בניגש עת תקף את המתלוון בקרבת החנות, וכן הוא העזיק תגבורת והורה לו להיכנס לחנות כדי להפריד ביניהם. העד היה בטוח בזיהוי והוא עד אובייקטיבי שאין לו אינטרס בהליך כך שניית להתבסס על עדותם. אשר לעדות המתלוון, הוא לא שיתף פעולה אך הודעתות במשטרה הוגשו לתיק. ביחס לניגש, גרטטו בבית המשפט הייתה מתפתחת כך שאין להעדיפה על ראיות המאשימה.

(17) הנאשם טוען מנגד, כי יש לזפות אותו מהמיוחס לו בכתב האישום. במועד האירוע הגיע המתלוון לחנות שלו ודרש את מספר הטלפון של אחיו בטענה כי חייב לו כסף. הנאשם אמר למTELוון כי אינו מבין מה הוא רוצה וביקש ממנו לעזוב את החנות. המתלוון נכנס לחנות אחריו עם שרשראת ברזל עבה שימושה לקשירת אופניים תוך שהוא מאיים עליו ומנייף אותה לעברו. הנאשם הריש שהמתלוון עומד להרוג אותו ונאנך בכל כוחו להגן על עצמו, בשארית כוחותיו הוא הצליח להבריחו ואף הצליח לפקוד על רגליו ולרוץ אחריו עם כסא שהוא בחנות. הוא לא הצליח להגיע אליו ולתפס אותו. הנאשם טוען להגנה עצמית ומחייב כל כוונה לפגוע או לאיים על המתלוון. הנאשם טוען גם כי נגרם לו עינוי דין בשל כך שהמאשימה הפכה אותו מקרוב לנאשם וגם נוכח הימשכות ההליך הפלילי. אשר לעדות השוטר גורן, יש בה סתיות ומטרת העד הייתה להפليل את הנאשם על רקע היכרות קודמת ביניהם. בכל אופן, השוטר היה בטוח כי האח נטל חלק באירוע, דבר שהסתבר כי אינו נכון. בנוסף, קיימים בתיק מחדל חקירה משמעותית בכך שלא נבדקו מצלמות ברחוב הראשי ושל עסקים סמוכים דבר שפגע בהגנה באופן ממשי.

(18) ובכן, באמצעות המאשימה עדות של השוטר גורן שהיעד בין היתר, כי הבחן באח אוחז בידו של המתлонן כאשר הנואם חובט בו באגרופים. עוד באמצעות המאשימה, שלושה סרטונים (שמסתויימים במספרים "18", "40" ו-"39"). משך כל סרטון כ-18 דקות. הסרטונים "18" ו-"40" מתעדים את האירוע מתוך החנות (להלן: "התיעוד הפנימי"), לעומת הסרטון "39" שמתעד אותו מעל הכניסה לחנות (להלן: "התיעוד החיצוני"). מדובר במצולמות של חנות הנואם כאשר התיעוד נתפס יממה לאחר האירוע (מא/1, מא/3 וכן דז"ח צפיה - נ/2). הנואם העיד לפניו כי הוא מיזמתו העמיד את חומר המצלמות למשטרה, והוא זה שקרה למשטרה אותו יום (ש' 15-17, ע' 120).

(19) לפי התיעוד החיצוני, במונה 12:37 עמד הנואם מחוץ לחנות בעודו מחזיק כוס שתיה (ככל הנראה קפה) וסיגירה. באותו כר, הגיע המתلون רכב על אופניים ועצר לידיו. שניהם התפתחו ביניהם דין ודיברים לזמן קצר, וכי אז נכנס הנואם לחנות בעודו מוטל מאופניו שרשרת שחורה ונכנס אחורי לחנות. בשלב זה ניתן להבחן כי אירעה התרחשות בחנות שאף משכה את תשומת לבם של עוברי הרחוב. בשלב מסוים יצא המתلون מהחנות ומאחוריו הנואם כשהוא מחזיק בכיסא. במונה 12:40 נῆפה הנואם שוב במצולמה כשהוא מחזיק את ראשו בידו. ניתן להבחן באנשים רבים שהתקהלו מاسبב, לרבות חובשים. במונה 12:45 נצפים האופניים מול החנות. בפרק הזמן בין 12:45 ועד 12:48 ניתן להבחין כי בשלב מסוים הגיע המתلون עם השוטר גורן וישב על הספסל מול החנות, עוד ניתן לצפות בנוכחות של אנשים רבים, כאשר הנואם כל הזמן נע מאחוריו הספסל (מצד גבו של המתلون). ניתן לראות שהנאום מדבר ו בשלב מסוים הנוcheinם מכנים אותו אל תוך החנות.

(20) לפי התיעוד הפנימי, במונה 13:37 נכנס הנואם ראשון לחנות. הניח את הציעיף שלו, הסיגירה והכס. אחריו נכנס המתلون כשהוא מחזיק שרשרת שחורה בידו. החל ריב בין השניים. באותו כר, המתلون נῆפה דוחף את הנואם (סוג של הייאבקות), מפיל אותו ארضا ומרבץ לו באמצעות שרשרת כלפיו הראש/הפנים. הנואם בעודו ישוב נטל כיסא. מיד לאחר מכן יצא אחורי המתلون עם הciesה.

(21) תחילת לסרטונים, לאחר צפיה בהם, זולת הרכיב בתוך החנות (בגינו הנואם אינם מועמד לדין), אין בסרטונים אלה כל אינדיקציה לכך שהנאום תקף את המתلون בכל שלב שהוא. הדבר עולה גם מדו"ח הצפיה של השוטר זריהן (נ/2). אותו דז"ח מצין ביחס לסרטונים המרכזיים שמתעדים את ההתרחשויות לאחר קרונות האירוע בתוך החנות (סרטונים "18" ו-"39"), כי לא נצפו אירועים חריגים בהמשך הסרטונים זולת ההתגוזדות מחוץ לחנות לאחר הרכיב בתוכה.

(22) אדרבא, התיעוד החיצוני מראה כי הנואם שחה בפתח החנות שלו כשהוא, ככל הנראה, היה בשלות נפש (הוא נῆפה מחזיק סיגירה וכוס וצופה ברחוב ההומה אדם), ולפתע מגע המתلون שעוצר לפניו באופניו. ביניהם התפתח דין ודיברים במשך זמן קצר, וכי אז נכנס הנואם לחנות כאשר המתلون עוקב אחריו מחזיק שרשרת, הם רבים, הנואם נדחף ומופל ארضا והמתلون צולף בו בשרשראת כלפיו ראשו/פניו.

(23) אשר לדין ודברים לפני הירב, כמעט ואין מחלוקת (כעולה מעדויות המתלון והנאשם במשטרה), כי המתלון רצה את אחיו הנאשם (כאמור, אח שלישי שהוא בעל חנות ממנה רכש המתלון חליפה ולשם כך הפקיד בידיו סך 500 ₪). לאחר מכן הייתה סגורה, כך לגשת המתלון, הוא ביקש מהנאשם את מספר הטלפון שלו האח. הראשון מסר לו את מספר הטלפון הקויי ולא הנheid. הנאשם העיד לפני "אני בטיפשotti לא נתתי לו את הטלפון של הנheid שלו, נתתי לו את הטלפון של החנות...לא יודע למה לא נתתי לו, חשבתי אולי הוא לא רוצה לחת את הטלפון שלו אני לא יודעת..." (ש' 12-16, ע' 46). בכלל אופן, תגובת הנאשם כלפי הנראה הייתה לモרת רוחו של המתלון, דבר שהלheit את הרוחות והביא לחלופי קללות או דברי גידופים בין השניים. כי אז הנאשם נכנס לחנות שלו והמתלון נכנס אחריו עם השרשרת ביד.

(24) לא רק שהסתטונים אינם מצבעים על תקיפה של המתלון על-ידי הנאשם מחוץ לחנות, אלא גם הדבר לא עולה מעדות המתלון עצמו, הן במשטרה הן לפני, עדות אשר כשלעצמה מעוררת קושי, כפי שיווהר להלן.

(25) בעדותו לפני, ניכר היה שהמתלון אינם מעוניין להתייחס לאירוע, כל שכן, לפרטיו. לפי חלק נכבד מתחשובתו הוא ציין שאין זכר פרטיטם. בכלל אופן, המתלון העיד כי אין זכר את הנאשם ואני זכר כי זה זרך עליו כסא (ש' 6-17, ע' 36). הודיעתו במשטרה הוגש בהסכמה לפי סעיף 10א' בפקודת הראות [נוסח חדש], התשל"א-1971.

(26) בהודעתו הראשונה במשטרה, הוא תיאר כי לאחר שיצא מהחנות ורדפו אחיו אנשים, מצא אותו שוטר שביקש ממנו לחזור למקום "ואז התנצל עלי חמישה אנשים השניים של החנות עוד אחד עם חולצה לבנה ועוד שניים שתפסו אותו קודם שאמרו שהם שוטרים, זהו ואז ישבתי בצד זהו" (ש' 21-22); בהמשך הודיעתו הוא מסר: "...ואז הגעתו אליו חזרה למקום ואז המוכר מהחנות פתאום בא אליו עם עוד 4 אנשים ואני זכר רק שקיבלתני מכות זהה כאשר השוטר היה לידי" (ש' 56-57); כאשר נשאל על-ידי החוקר לעניין החבלה בצווארו כיצד נגרמה, הוא השיב: "לא זכר, כשחזרתי לחנות עם השוטר תקפו אותו לא ידע איך זה נגרם אני רק ניסיתי להתגונן" (ש' 85). בהודעתו השלישית במשטרה מסר המתלון: "...בא שוטר השוטר ביקש ממני להתלוות אליו לחנות בחנות, ואז החלו לתקוף אותו מס' אנשים ליד השוטר הצליח להפריד את כל הבלגן הוא הושיב אותו בצד לקח עדויות והגעתי לתחנת משטרה" (ש' 12-13).

(27) למעשה, גם מתיאורי במשטרה אין עדות לכך שהנאשם הוא זה שהבט בו בידו בעוד הוא אחוז על-ידי אחיו של הנאשם, או לפי תיאור כתוב האישום: "כאשר השוטר עրן גורן...עמד עם המתלון וערך תחקור ראשון של האירוע, תפס נאשם 2 (קרי: "האחד" - ההוספה של מ.ח.) את המתלון בידו, בעוד הנאשם 1 החל חוטט במטלון בראשו באמצעות ידו" (סעיף 4). בambilם אחרות, גם מנגן התקיפה הנטען (לפיתה מאחור ואגרופנים מלפנים) אין לו עוגן בתיאורי המתלון.

(28) בנוסף, ביחס לתחילת תחילת האירוע, גרסת המתלון מעוררת קושי ראוי ממש בכל הנוגע לשאלת מדוע החזיק שרשרת עת נכנס לחנות, קושי שמטוס ספק בנסיבות גרסתו ככל שהיא מייחסת אשמה לנאשם, ובמה הדברים אמרו. בחקירותו הראשונה מסר המתלון כי לאחר דין ודברים שהיו בינו לבין הנאשם בפתח החנות

"...אז הוא דבר אליו לא יפה בא כנס לחנות וכאלה, אז לקחתי את השרשת של האופניים במטרה לאיים עליון..." (ש' 15-16); בהמשך מסר: "...אז אמרתי לו 'מה אתה עושה ממני זהוק ? תתקשר לבן אדם לניד החנות סגורה' הוא אמר לי 'זה מה יש לא טוב לך, לך מפה' ואחריו זה לקחתי את השרשת רק כדי להפחיד אותו לא התכוונתי לתקוף" (ש' 38-40). ברם, יומיים לאחר מכן, נראה שהמתלון בקש לעדן (בלשון המעתה) את הסבריו ביחס להימצאות השרשת בידו ומסר במשטרה: "הוא הזמן אותו לחנות לריב אותו אני לקחתי שרשת מהאופניים שהוא לי מחוץ לחנות פריחתי שהוא לא יעשה לי ממשו הוא הרבה יותר גדול ממני לקחתי אותה להגנה עצמית..." (ש' 7-9; ראו גם ש' 40) (ההדגשות בקוו תחתון אינן במקור). קשיי ראייתי זה נזקף לזכות הנאשם שוחרר בעדותו לפני והדגיש מספר פעמים כי הוא המותקף ולא התקוף.

(29) בכל אופן, נראה כי המתלון היה ער לביעתיות למכלול התנהגותו כלפי הנאשם ביום האירוע, והדבר בא לידי ביטוי בשלל דברים פוזרים בהודעותיו: כך למשל, בהודעתו הראשונה: "כל האירוע הזה בגין אי הבנה גדולה הוא לא הבין מה הסיטואציה" (ש' 25); "אני יודע זה חבלה אני גرمתי אני מצטער" (ש' 65); "אני רוצה להגיד שאני מבקש סליחה ממנו, אני רוצה להגיד גם לו את זה, זה היה טעות אני לא יודע איך הגעתי למצב הזה גם לא אכפת לי מהכסף" (ש' 79-80). בהודעתו השנייה הוא הביע את צערו על החבלה שנגרמה לנאים (ש' 21), ובהודעתו השלישית הוא מסר: "אני מצטער על התגלגולות האירוע הכל קרה מהר" (ש' 54). בעדותו לפני הוא שלל כי בקש להתנצל (ש' 17-13, ע' 41).

(30) יצא אם כן, כי הן לפי הסתומים הן לפי גרסת המתלון, אין הוכחה לכך שהנאים תקף את המתלון לפי התיאור שבכתב האישום.

(31) אשר לעדות השוטר גורן, לאחר ששמעתי את עדותו מצד אחד, צפיתי בסרטונים מצד שני, ושמעתי את עדויות המתלון והנאים מצד שלישי, אין ידי לקבוע כי עדותו יש בה לבסס הרשעה.

(32) אמנם אין זה מופרך שהמתלון הותקף, בנסיבות השוטר גורן, אך זאת על-ידי אנשים אחרים זולת הנאשם. כעולה מההדויות ומהסרטונים הייתה התגוזדות ליד החנות מאחר וסבירו שהוא "מחבל" (השוטר גורן תיאר זאת כחשד לאירוע פח"ע - ש' 6, ע' 30). השוטר גם העיד כי הייתה התגוזדות סביב המתלון עוד כשהפגש אותו לראשונה כשהיה מרוחק מהחנות בכ-150-200 מ"ר (ש' 5-13, ע' 31; ש' 8, ע' 33). לפי תיאורו: "החשוד ברוח מהמקום, תוך שאחרים דלקו אחריו ונתפס במלך גורג פינת בן היל" (ש' 26-27, ע' 34). השוטר אף העיד כי מנוקדת המפגש האמורה ועד החנות, ליוו אותו ואת המתלון עוד אנשים (ש' 16-17, ע' 31) בינם האח (ש' 26, ע' 33). השוטר היה בטוח בזיהויו שלו לאח (הגוף, הקול והקרחת - ש' 31, ע' 35), הוא אף בטוח שהוא נכון בזיהה ב-100% (ש' 1, ע' 48); וכן ביחס לנאים שמכיר אותו מגוריים באותו רחוב (ש' 1, ע' 36).

(33) להתרשםותי מכלול התמונה המצטירת, סביר בויתר שהשוטר טעה בזיהוי גם ביחס לנאים, בדיקות צפוי שairע ביחס לאח, דבר שהביא את המאשימה בסופו של יום לעתור לביטול האישום נגד האח. לצד זאת, לא שוכנעתי כי השוטר פעל ממניע פסול כפי שגורסת ההגנה. אולם.

(34) השוטר גורן העיד לפניו כי שעה שליווה את המתלוון לאופניים שלו, בהגיים "לקדמת החנות" (ש' 17, ע' 31), או כלשהו בהמשך: "הגענו לאזרח החנות איפה שהוא העמיד את האופניים זהה מאחרי התחנת רכבת הקליה יפו מרכז" (ש' 30-32, ע' 31), לפתע יצא הנאשם מהחנות ופרק את זעמו באגרופים למתלוון כאשר האח "敖וח" בו. מה שנקרה זה מחזיק וההוא מכחה" (ש' 2-4, ע' 32). העד הדגים כי האח לפת את המתלוון בתנוחת חיבוק מאחור והנאשם נתן לו אגרופים מლפניהם (ש' 16, ע' 42; ש' 1-3, ע' 43).

(35) ברם, תיאור זה וככל שהוא מערב את הנאשם ואת האח, מעורר קושי משתי זוויות: הראונה - לפי הסרטונים, האופניים היו ממש מול דלת החנות (מאחוריו הספסל), וכל האזרח שבו היו האופניים מצולם היטב (סרטון "39"). מהתיעוד שהורד לא רואים בשום שלב התרחשות זו כפי שהשוטר גורן העיד. בהמשך עדותו הסביר כי התקיפה הייתה בשלב קודם לכן, בשטח המציג בגב המצלמה והוא שטח "מת" (עד 70-71). ברם מסתבר כי בהודעתו במשטרת, העד הסתמך על הסרטון שהוצג לו והוא מאמת שם את הנאשם מגיע מאחוריו המתלוון, מושיט את ידו הימנית לכיוון הראש של המתלוון ונוטן לו סטירה (סעיף 32 בסיכון הנאשם). לא מצאתи לפער זה של תיאור מתגנון התקיפה הסביר בחומר הראיות.

(36) שניית - העד היה החלטי בתשובתו כי האח אחז במתלוון, ברם לפי הסרטון האח הגיע בשלב מאוחר ובכל אופן, לפי התרשםות מהתנהלות האח באותו חלקים שהוא מופיע הסרטון, הוא היה שקט ורגוע ככל לא נראה כמו שהוא עתה אחז בידיו של אדם על מנת לאפשר לאחיו לפרק בו את זעמו.

(37) אם לא די בכך, כאמור, המתלוון עצמו, שהוא קורבן התקיפה לכארה, לא הצבע על הנאשם כתוקף אלא הזכיר שניגשו אליו חמישה אנשים ביניהם בעל החנות וכי אז קיבל מכות. הוא לא העיד מי בדיק נtan את המכות, ובפרט, האם הנאשם תקף אותו כשהוא אחז בידיו של האח. גם פער זה מקשה להתבסס על תיאור השוטר, שהוא העדות היחידה שנותרה למעשה, להרשעה בפלילים.

(38) כאמור, אין זה בלתי נמנע כי המתלוון נפגע על-ידי מי מהnocחים בנסיבות השוטר, אך לא על-ידי הנאשם או אחיו שהגיע בסוף האירוע. בהקשר זה, הנאשם שהכחיש באופן עקבי כל מגע גופני בין לבין המתלוון לאחר האירוע בתוך החנות, תהה מדוע יפגע בו מול עיני השוטר ולאחר שכבר נתפס (ש' 19-20, ע' 103; ש' 9-12, ע' 133). הנאשם העיד גם כי אותה עת הוא היה במצב "סהרורי" נוכח הפגיעה הקשה בראשו ופניו היו מנופחות (ש' 5-6, ע' 104), לפי תיאורו: "از היית מפוץ בפנים וראש שלי היה עם סחרחות" (ש' 19, ע' 115). אין מחלוקת כי הנאשם נזקק לטיפול רפואי והתמודדות שהוציאו מראות נפיחות בראשו ומדברות בעד).

מכאן, אין זה סביר בנסיבות העניין שהנאשם - שהוא בעל עסק מסחרי, בן 56 ביום אירוע האירוע, אב משפחה וסב לנכדים (ש' 18, ע' 65) - יתנהג באופן ברווני כפי שמייחס לו בכתב האישום, כל זאת לעיני השוטר, לעיני כוחות ההצלה, לעיני העוברים והשבים ומול החנות ממנו הוא מתפרקן.

(39) קושי נוסף בראיות המאשימה נזקק בא-בדיקה מצלמות נוספות שייכלו לתעד את האירוע הנטען. השוטר בגין-

ולו וכפי שכתב במצר מיום 13.4.2021, אין מצלמות של עיריית ירושלים באזור האירוע. ברם, לא מצאתי באותו מצר התייחסות משכנעת ביחס למצלמות של הרכבת הקללה. השוטר בן-לולו העיד כי המצלמה של הרכבת הקללה אינה מצלמת מאחורי התחנה (ש' 23-24, ע' 14; ש' 28-33, ע' 20). בהקשר זה, אין מחלוקת כי כל ההתרחשויות הייתה סמוכה לתחנת הרכבת הקללה (ש' 3, ע' 20). ליותר לציין שרחובותיה המסתחררים והמרכזים של העיר ירושלים, בפרט הרחובות יפו והמלך ג'ורג', מושתים מצלמות הן בתחנות של הרכבת הקללה הן בבתי העסק הפזרים שם.

(40) השוטר בן-לולו ציין כי "רחוב יפו 51 זה אחד האזוריים הכי לא מצלמים שיש" (ש' 20-21, ע' 19) וכי מצלמות התחנה הקרובה אין מצלמות לכיוון החנות (ע' 21). לצד זאת, כבר בחקירהו במשטרת רלבנטיה, מסר הנאשם כי יש לבדוק את המצלמות. לא ברור די הצורך כיצד זה נעשה על-ידי היחידה החקורת. השוטר בן-לולו העיד כי רשם בזיכרון רק ביחס למצלמות שבדק וממצא בהם תיעוד רלבנטי. הוא לא רשם במצר את מה שהעיד לפני ולפי כן בדק את מצלמות הרכבת הקללה. בהקשר זה, הוא העיד כימצא שני שתי מצלמות, אחת מופנית כלפי הרציף והשנייה לכיוון מזרחה כאשר התחנה מסתירה את מה שקורה מאחוריה (ע' 23). אין תיעוד לבדיקה זו בזיכרון. בנוסף, הנאשם הציג במסגרת ראיותו תמונות של מצלמות סמוכות (נ/3) אשר נראה כי הן רלבנטיות לכואורה.

(41) הדברים עולים בחשיבותם לאחר שאין מחלוקת כי המקום היה הומה אדם, ואולי אף ניתן לומר לגביי (כעולה מעדות המתلون במשטרת רלבנטיה), היה מרובה מעורבים, ולא רק זאת. אלא שגם השוטר גורן העיד כי האירוע המזוהה בשטח שאינו מכוסה על-ידי מצלמות החנות.

(42) כך או כך, שעה שנראה כי העד שתהיה בטוח באופן מלא כי זיהה את האח כמי שאחז בידו של המתلون עת הותקף על-ידי הנאשם, ומסתמן שטעה בזיהויו ولكن האישום נגדו בוטל, הרי בהדרי מצלמות שמתעדות את האירוע, אין זה בלתי סביר שהשוטר גורן טעה גם בזיהויו של הנאשם. באזור היו נוכחים רבים ששבשו כי מדובר חבלני ואף רדף אחר המתلون כדי לתפוס אותו.

(43) אשר לגרסת הנאשם, בניגוד להתרשמותה השילית של המאשימה מגרסתו, בעיני, היא הותירה רושם חיובי דווקא ודבריו הגיוניים. הנאשם העיד לפניי כי כשנפל בטור החנות הוא התגונן באמצעות כסא, ולדבריו: "הכיסא היה ביד שלי, אוטומטית רצתי אחורי וניסיתי לרודוף עם הברכיים שלי לא יכולתי.... לא הצלחתי אז Zarkeeti את הכסא, והכיסא לא פגע בו, לא בראש שלו ולא ברגליים שלו..." (ש' 9-12, ע' 47). הנאשם העיד על כך גם במשטרת רלבנטיה, עת נפל וכשהותקף בשרשראת, הוא הגן על עצמו באמצעות כסא. תיאור זה עולה מהסרתו "40". עוד לפני עדותו במשטרת רלבנטיה, הוא רדף אחרי המתلون בצתתו מהחנות עם הכסא (ש' 36-35 ו-65-64). לא רק שלא הוכח על-ידי מאן דהו, לרבות על-ידי המתلون עצמו, כי הכסא פגע בו, אלא גם נראה כי פעולה העד הנאשם שזרק את הכסא בין לעבר המתلون בין לרחוב, הייתה פעולה אינסטינקטיבית ותגובה מיידית לאירוע אלימוט קשה שחוואה. נזכיר, הוא והמתلون נאבקו אחד בשני בטור החנות, האחרון דחף אותו והוא הופל, ולאחר מכן, הותקף באמצעות שרשת ברזל בראשו. הנאשם תיאר לפניי שהייתה לו "גוללה" בראש (ש' 22, ע' 46) וסחרחות (ש' 1, ע' 54) והתקיפה שלו עם השרשת הייתה "אכזרית ביותר" (ש' 11, ע' 60).

(44) בנוספּ, ניסיון המאשימה להשליך את האחריות ל"הצתת" האירוע על הנאשם ב观摩ן זה שהוא נגרר בבקשת המתלוּן להיכנס לחנות כשה אמר לו משה ברוח "בוא כנס לחנות, אני אראה לך" או כל נוסח אחר (ע' 62-66), בכל הכבוד אין בידי לקבל. אמנם אני מסכים עם המאשימה כי טוב איפוק ורISON מאשר להיגר לפרובוקציה כזו או אחרת הנעשית על-ידי אחרים, במיוחד כאשר ההשלכות עלולות להיות חמורות.

ואולם, במקרה לפנינו, בל' נשכח כי גם בהנחה לפיה עת נכנס הנאשם לחנות בזמן שכבר גמלה בלבו ההחלטה לריב עם המתלוּן (בין לאחר שהזה קליל אותו, עצבן אותו או שמא הזמן אותו לריב), הרי בסופו של דבר, הנאשם נכנס למרחב הפרטיש שלו, וכי היה בידו לחסוך את כל האירוע המיותר, הוא המתלוּן דווקא. חלף זאת שהוא יעצוב את המקום, הוא ניגש לאופניו ונטל מהם שרשרת ברזל, ואידך זיל גמור. על כן, הנאשם תהה - ובצדק - בעדותו לפני: "הוא אני באתי אליו? אני הייתי ליד החנות שלי, הוא בא אליו," (ש' 10, ע' 64), ובהמשך העיד: "...נגיד שאני איימתי עליו אמרתי לו שאני אעשה לך וזה הוא צריך לבוא, זה לא עובד ככה" (ש' 2-3, ע' 89).

(45) בהינתן המצבור לעיל, נותר בלבד הרבה מעבר לספק סביר.

תוצאה

(46) כאמור, אני מורה על זיכוי הנאשם מהמיוחס לו באישום.

זכות ערעור בבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתנה היום, כ' חשוון תשפ"ג, 14 נובמבר 2022, במעמד הצדדים